Р Е Ш Е Н И Е
№ 2580

гр. София, 16.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1862** по описа за **2014** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР – О„ПП“, чрез процесуалния си представител юрк. Ч., срещу Решение от 10.01.2014 г., постановено по н.а.х.дело № 16204/2013 година по описа на СРС, 108 състав, отменящо Наказателно постановление № 27911/13.08.2013 година на Началник АНД, отдел „Пътна Полиция” при СДВР, с което последният на основание чл.183, ал.5, т. 1 от ЗДвП наложил на Д. Й. А. административно наказание – глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл.6, т.1 от ЗДвП и отнел 8 контролни точки на основание Наредба № I-з 1959/27.11.07 г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение. Сочи се, че нарушението е доказано по безспорен и категоричен начин, видно от събраните гласни и писмени доказателства, нито наказаното лице е представило доказателства в обратната насока. Счита, че административно-наказващият орган правилно е квалифицирал нарушението, приложил е правилно материалния закон и в АУАН и НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново съдебно решение, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание, касаторът - СДВР ОПП, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация – Д. Й. А., редовно и своевременно призован, се явява лично и изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на СГП - прокурор Кайнакчиева, изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Възприетата от СРС фактическа обстановка се споделя от настоящата инстанция. Обосновано въз основа на приетите по делото доказателства СРС е приел за установено, че на 30.07.2013 г. А. управлявал л.а. „Шкода О.“ с ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]с посока към [улица]като на кръстовището с [улица]преминал направо и на следващата светофарна уредба направил ляв завой по [улица]. До моста на река П. на [улица]стоял мл. контрольор Д., който српял А., защото считал, че на светофара с [улица]А. е преминал на червен светофар. За установеното нарушение съставил АУАН № 27911/30.07.2013 г. за нарушение на чл. 6, т. 1, предл. 2 от ЗДвП, въз основа на който е издадено обжалваното наказателно постановление.

СРС е обсъдил всички събрани по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, въз основа на което е извел законосъобразни правни изводи, че не се доказва по несъмнен начин, че автомобилът, управляван от Д. е навлязъл и преминал през кръстовището при светещ червен сигнал. Този извод се споделя от настоящата касационна инстанция, тъй като от събраните по делото доказателства се установява, че от позицията, на която се е намирал мл. контрольор Д. е било невъзможно да установи, дали е светел червен сигнал на светофарната уредба на кръстовището с [улица], което е преди кръстовището с бул. Б., в близост до което се е намирал Д.. Показанията на Д. са също противоречиви от гледна точка на ориентирите, по които той е установил, че сигналът на по-горната светофарна уредба е бил червен. Първо е твърдял, че е имал видимост към светофарната уредба за посоката на движение на А., а в последствие е променил твърдението си, като е заявил, че е гледал друг светофар, който се е намирал на перпендикулярната улица и е светел зелено и тъй като двата светофара са свързани е приел, че на светофарната уредба на кръстовището с [улица], по което е минал А. е светел червен сигнал. Следователно от възприятията на актосъставителя, обективирани в АУАН и показанията му, дадени пред СРС, не произтича категоричен извод за извършване на нарушението. Установява се, че Д. е приел, че светофара е светел с червен сигнал без да го е видял, а възприятията му се основават на други признаци. Наред с това с оглед приложената по делото сателитна снимка, настоящият касационен състав счита, че от местоположението на Д. (под моста на бул. Б.) е било невъзможно едновременно да контролира движението на кръстовището с бул. Б. и да наблюдава и по-горното кръстовище с [улица], още повече да е имал видимост за сигналите, които светят на по-горната светофарната уредба.

Наказателното постановление не може да почива на предположения, а обвинението следва да е доказано по несъмнен начин (чл. 303, ал. 1 и 2 от НПК). Административно наказателна отговорност не може да се ангажира с НП въз основа на несигурни и колебливи изводи за наличието на признаците, очертаващи извършеното нарушение от обективна и субективна страна. С оглед на изложеното, правилно СРС е приел, че не е доказано по несъмнен начин извършеното нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, поради което правилно е отменил наказателното постановление. Като е достигнал до тези правни изводи, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила, а предявената срещу него жалба отхвърлена като неоснователна.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 10.01.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 16204/2013 година по описа на СРС, 108 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.